

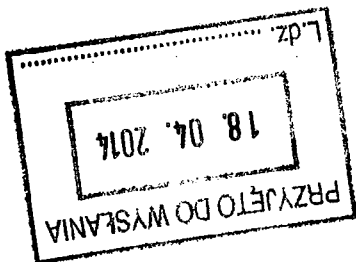
alp

	Warszawa, dn. 18.04 .2014 r.
PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	
PE-OP.3120.162.2014.GWA BPE-2-OP/31101/1055 /GW/14	

ul.
00-325 Warszawa
NIP

Reprezentowana przez:
Pana
Pełnomocnik
ul.

Warszawa

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji
Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.)
2. Rozstrzygnięcie
Po rozpatrzeniu wniosku Sp. z o.o. Sp. k. (dalej "Spółka") z dnia 17 lutego 2014 roku w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, stanawiam uznać stanowisko Spółki za nieprawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.
3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku
Spółka uzyskała pozwolenie na budowę budynku z przeznaczeniem na apart – hotel. Pozwolenie to obejmuje wybudowanie budynku apart – hotel z garażem podziemnym, ogrodzeniem, infrastrukturą i zagospodarowaniem terenu; wg tej decyzji, obiekt będący przedmiotem wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, jest zaliczony do kategorii obiektu budowlanego wg ustawy z dnia 4 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 roku poz. 1409) – XIV. Do tej samej kategorii budynków (tj. do XIV), przedmiotowy budynek apart – hotelu został zaliczony w decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, dotyczącej pozwolenia na użytkowanie tego budynku. Przedmiotowy budynek składa się z czterech odrębnych części mieszkalnych – apartamentów, które przeznaczone są do wynajmu w ramach najmu długoterminowego. Ponadto – zgodnie ze stanowiskiem Ośrodka Klasyfikacji Nomenklatur Urzędu Statycznego w Łodzi – budynek apart – hotelu został zaliczony do kategorii „Budynki o trzech i więcej mieszkaniach”. W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym pytanie Spółki brzmi: <i>„Czy na podstawie przepisu art. 1a pkt 3 u.p.o.l., opisany wyżej budynek apart – hotelu, przeznaczony na cele mieszkalne, kwalifikowany jest (na potrzeby określenia stawki podatku od nieruchomości) jako budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy też w zgodzie z w/w przepisem podlega wyłączeniu z tej definicji?”.</i>

dział. swoje u.
zeszyte zwi.
pamięć przyk.
w wskazanym ad.
prowadził się.
odją ewizowane.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Spółki, „(...) przedmiotowy budynek jest budynkiem mieszkalnym, a jako taki, nawet jeśli znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, który czerpie zyski z długoterminowego wynajmu znajdujących się w nim pomieszczeń, nie jest definiowany jako budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej (...)”.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613 ze zm.; dalej: „u.p.o.l.”), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Natomiast w myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 Nr 193, poz. 1287 ze zm.), podstawę wymiaru podatków i świadczeń stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Z przepisu tego wynika, że ewidencja gruntów i budynków jest urzędowym źródłem informacji faktycznych wykorzystywanych w postępowaniach administracyjnych, w tym i w postępowaniu podatkowym. Od tej reguły nie zostały przewidziane żadne wyjątki, a zatem organy ustalające wysokość zobowiązań w podatku od nieruchomości nie są uprawnione do przyjęcia innej podstawy wymiaru podatku niż dane wskazane w ewidencji gruntów. NSA w Warszawie w wyroku z dnia 21 października 2011 roku o sygn. akt II FSK 734/10 wprost stwierdził, iż „(...) Zgodnie art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000, nr 100, poz. 1086 dalej prawo geodezyjne i kartograficzne), podstawę wymiaru podatków stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Na mocy art. 20 ust. 1, ust. 2, ust. 3 prawa geodezyjnego i kartograficznego podatki te ustalane są w oparciu o dane z ewidencji gruntów i budynków co do powierzchni gruntów, ich położenia, granic, rodzajów użytków gruntowych oraz ich klas gleboznawczych, budynków ich położenia, przeznaczenia, funkcji, a także w oparciu o dane co do właściciela gruntów. Ewidencja ta prowadzona jest przez właściwego starostę na podstawie Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454 dalej Rozporządzenie). Należy podkreślić, że dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są wiążące dla organu podatkowego. Organy ustalające wysokość zobowiązań w podatku od nieruchomości nie są uprawnione do przyjęcia innej podstawy wymiaru podatku niż dane wskazane w ewidencji gruntów i budynków. Ewidencja gruntów i budynków, klasyfikacja gruntów i budynków w niej zawarta jest urzędowym źródłem informacji faktycznych wykorzystywanych w postępowaniu podatkowym i w każdym przypadku, gdy dane zawarte w deklaracji czy oświadczeniach złożonych przez podatnika nie są zgodne z danymi wynikającymi z ewidencji rozstrzygające znaczenie dla opodatkowania gruntów i budynków mają zapisy wynikające z ewidencji. Sąd zauważa, że dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków mogą być oczywiście zakwestionowane, a wynikające z nich domniemanie zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym może być obalone na mocy art. 194 § 3 O.p.. Jednakże weryfikacja tych danych nie może być przeprowadzona przez organy podatkowe, gdyż nie posiadają one takich kompetencji. Organy właściwe do prowadzenia ewidencji i sposób korygowania danych w nich zawartych zostały określone w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne. Tylko w tym odrębnym postępowaniu przed organem właściwym w sprawach ewidencji gruntów i budynków, podatnik może podważyć dotychczasową ewidencję. Wynik takiego postępowania skutkujący zmianą ewidencji pozwoli organowi podatkowemu na zmianę opodatkowania lub wyłączenie z opodatkowania dotychczasowego przedmiotu opodatkowania (...)”. Identyczne stanowisko zawarte zostało w orzeczeniach Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 2013 roku o sygn. akt I SA/Rz 970/13 oraz w Szczecinie z dnia 11 września 2013 roku o sygn. akt I SA/Sz 492/13.

Z prowadzonej przez Prezydenta m.st. Warszawy ewidencji gruntów i budynków wynika, iż przedmiotowy budynek jest zakwalifikowany w tej ewidencji jako „budynki handlowo – usługowe”. Także z informacji zawartych we wniosku o udzielenie interpretacji podatkowej wynika, że budynek opisany we wniosku, jest zaklasyfikowany do kategorii obiektów budowlanych – XIV. Zgodnie z załącznikiem do ustawy prawo budowlane, kategoria XIV obiektów budowlanych obejmuje budynki zakwaterowania turystycznego i rekreacyjnego, jak: hotele, motele, pensjonaty, domy wypoczynkowe, schroniska turystyczne.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454 ze zm.), wprowadzenie zmian ewidencyjnych może nastąpić w dwojakim trybie: albo w trybie czynności materialno-technicznej w postaci

wprowadzenia do bazy danych zmiany na podstawie udokumentowanego zgłoszenia zmiany, o którym organ tylko zawiadamia, albo w drodze decyzji. Tę drugą formę rozstrzygnięcia, zgodnie z przepisem § 47 ust. 3 rozporządzenia, stosuje organ wtedy, gdy aktualizacja operatu ewidencyjnego wymaga wyjaśnienia zainteresowanych lub uzyskania dodatkowych dowodów. Wówczas starosta przeprowadza w sprawie tej aktualizacji postępowanie administracyjne, które kończy się decyzją wprowadzającą zmiany lub odmawiającą wprowadzenia żądanej zmiany.

Podstawową zasadą prowadzenia ewidencji jest zasada aktualności, to jest utrzymywania operatu w zgodności z aktualnymi dostępnymi dla organu dokumentami i materiałami źródłowymi (§ 44 pkt 2 rozporządzenia).

Podkreślić należy, iż ewidencja gruntów i budynków ma służyć odzwierciedleniu (zapisaniu) aktualnego stanu prawnego, a nie tworzeniu nowego stanu prawnego. Zgodnie z § 47 ust. 1 rozporządzenia, aktualizacji operatu ewidencyjnego dokonuje się niezwłocznie po uzyskaniu przez starostę odpowiednich dokumentów określających zmiany danych ewidencyjnych. W przypadku ewidencji budynków, podstawą aktualizacji zapisów ewidencyjnych są zmiany wynikające z dokumentacji architektoniczno-budowlanej, gromadzonej i przechowywanej przez organy administracji publicznej (§ 46 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia). A zatem, gdy chodzi o ewidencję budynków, dla oznaczenia funkcji podstawowej budynku (§ 63 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia) decydujące znaczenie ma dokumentacja architektoniczno-budowlana w postaci zatwierdzonego projektu budowlanego. Organy prowadzące ewidencję budynków, która powinna w swoich zapisach odzwierciedlać stan wny, a nie tworzyć nowego, obowiązane są prowadzić zapisy w oparciu o dokumentację architektoniczno-budowlaną (projekt budowlany), z uwzględnieniem ewentualnych zmian zaszytych w tej dokumentacji. Aby zatem dokonać zmian w zakresie funkcji podstawowej budynku (§ 63 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia) innej niż z projektu budowlanego, zatwierdzonym pozwoleniem na budowę, organ ewidencji (który sam nie może być twórcą stanu prawnego), winien mieć podstawę w rozstrzygnięciu kompetentnego organu administracji budowlanej. Podstawę do dokonania zmian w ewidencji, w sytuacji budynku już wybudowanego może być decyzja właściwego organu budowlanego w sprawie zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego, wydana w trybie art. 71 Prawa budowlanego. Bez wydania decyzji o zmianie sposobu użytkowania budynku przez organ administracji budowlanej, organ ewidencji nie może dokonać zmiany w zapisie ewidencji co do funkcji tego budynku, albowiem w takiej sytuacji organ ewidencji wykracza poza swoje kompetencje stając się twórcą nowego stanu prawnego, a nie jedynie "notariuszem" zmian wprowadzonych przez organ administracji budowlanej.

Znamienne jest orzeczenie WSA w Gliwicach z dnia 18 sierpnia 2010 roku o sygn. akt I SA/GL 440/10, wydane w sprawie podatkowej, gdzie Sąd stwierdza, że opodatkowanie budynku stawką podatku przewidzianą dla budynków mieszkalnych jest możliwe, jeżeli w ewidencji gruntów i budynków budynek określony został jako mieszkalny. O tym, czy zakwalifikować budynek do kategorii mieszkalnych, czy też pozostałych przesadzają kryteria prawne, przyjęte w prawie budowlanym. Jeżeli pozwolenie na budowę dotyczy budynku niemieszkalnego, wówczas należy go opodatkować według stawki właściwej dla danego rodzaju budynków. Dopiero na podstawie decyzji o zmianie przeznaczenia budynku niemieszkalnego na mieszkalny i gdy zmiana będzie uwidoczniła w ewidencji gruntów i budynków, można będzie go opodatkować według stawki właściwej dla budynków mieszkalnych. Skarga kasacyjna na powyższe orzeczenie została przez Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrokiem z dnia 26 czerwca 2012 roku o sygn. akt II FSK 2456/10 oddalona. Tutejszy organ podatkowy podziela stanowisko zaprezentowane w w/w orzeczeniach sądów administracyjnych.

W związku z powyższym, przedmiotowy budynek będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wg stawki przewidzianej dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Stosownie bowiem do brzmienia art. 1a pkt 3 u.p.o.l., za budynki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Z przedstawionego stanu faktycznego nie wynika, ażeby budynek opisany we wniosku o udzielenie interpretacji podatkowej, nie mógł być wykorzystywany ze względów technicznych, a spółka jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą między innymi w zakresie najmu.

W związku z powyższym, stanowisko Spółki, zawarte we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, uznać należy za nieprawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

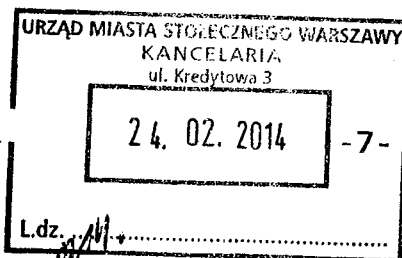
URZĘD MIASTO STOLICZNE WARSZAWY

Joanna Dzikowska
Zestawio Skarżąca
III. St. Warszawa

RADCA PRAWN
W BIURZE PRAWNYM

Janusz Pretzel
WA-7943

ul. I
00-325 Warszawa

Warszawa, 17.02.2014 r.

Urząd Miasta 24-2-2014
KO-P/9294/14
Jarmułowicz

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy
Wydział Podatków i Opłat
Ul. Kredytowa 3
00-056 Warszawa

Wniosek o wydanie interpretacji podatkowej w zakresie podatku od nieruchomości

2014-02-25

Na podstawie art. 14b § 2 – 4 i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j. t. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) – dalej Ordynacja podatkowa, jako pełnomocnik uprawniony do reprezentacji komplementariusza s. z o. o., składam niniejszy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisu art. 1a pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm.) – dalej u.p.o.l, poprzez dokonanie na tej podstawie prawnej, kwalifikacji podatkowej budynku, na potrzeby określenia wysokości podatku od nieruchomości.

Stan faktyczny

półka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. na podstawie decyzji z dnia 1 września 2011 roku decyzja numer 1, Znak, uzyskała pozwolenie na wybudowanie budynku z przeznaczeniem na apart-hotel.

Wyżej wymienione pozwolenie na budowę obejmuje wybudowanie budynku apart-hotel z garażem podziemnym, ogrodzeniem, infrastrukturą i zagospodarowaniem terenu projektowanego działce o nr ew. z obrębu 7 przy ulicy w Warszawie; kategoria obiektu budowlanego wg. ustawy prawo budowlane - XIV. Decyzja nr z dnia r., wydana przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, o pozwoleniu na użytkowanie budynku potwierdza przytoczoną kategorię XIV obiektu.

Budynek składa się z czterech odrębnych części mieszkalnych - apartamentów. Poszczególne części mieszkalne stanowią zamkniętą całość składającą się z wysokiego standardu apartamentów mieszkalnych z zapleczem kuchennym oraz sanitarnym. Części wspólne stanowi klatka schodowa z holem oraz basen. W budynku nie ma wyodrębnionych lokali usługowych ani użytkowych. Poszczególne części mieszkalne budynku są przeznaczone do wynajmu w ramach najmu

długoterminowego np. najem dla firm w celu zakwaterowania menadżerów wyższego szczebla pełniących czasowo swoje funkcje w Warszawie.

W celu potwierdzenia prawidłowej klasyfikacji przedmiotowego budynku, jako budynku mieszkalnego, spółka spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wystąpiła ze stosownym wnioskiem do Ośrodka Klasyfikacji Nomenklatur Urzędu Statystycznego w Łodzi. W odpowiedzi na złożony wniosek w dniu 8 lutego 2012 została wydana informacja potwierdzająca klasyfikację budynku sygn. (W informacji tej Urząd Statystyczny stwierdził, że:

„wymieniony w piśmie budynek, w którym przeważająca część powierzchni użytkowej (powyżej 50% całkowitej powierzchni użytkowej) przeznaczona będzie na cele mieszkalne (mieszkania w ilości powyżej dwóch), mieści się w grupowaniu PKOB grupa 112 klasa 1122 „Budynki o trzech i więcej mieszkaniach”.

Pytanie Wnioskodawcy

Czy na podstawie przepisu art. 1a pkt 3 u.p.o.l, opisany wyżej budynek apart - hotelu, przeznaczony na cele mieszkalne, kwalifikowany jest (na potrzeby określenia stawki podatku od nieruchomości) jako budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy też w zgodzie z w/w przepisem podlega wyłączeniu z tej definicji?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego

W ocenie Wnioskodawcy przedmiotowy budynek jest budynkiem mieszkalnym, a jako taki, nawet jeśli znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, który czerpie zyski z długoterminowego wynajmu znajdujących się w nim pomieszczeń, nie jest definiowany jako budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przepis art. 1a pkt 3 u.p.o.l. zawierający definicję gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wymienia bowiem wszystkie budynki, budowle i grunty będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z dwoma wyjątkami. Jednym z tych wyjątków są budynki mieszkalne oraz grunty związane z tymi budynkami. Jeżeli zatem budynek mieszkalny i związany z nim grunt są w posiadaniu przedsiębiorcy, to podlegają opodatkowaniu:

- budynek według stawek właściwych dla budynków mieszkalnych;
- grunt według stawek dla gruntów pozostałych

- stosownie do regulacji z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c/ i pkt 2 lit. a u.p.o.l.

Budowa analizowanej normy prawnej uzasadnia twierdzenie, iż wyłącznie fakt posiadania przez przedsiębiorcę skutkuje tym, że budynek, budowla lub grunt są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Przepis nie odwołuje się natomiast do kryterium, jakim jest faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej np. poprzez oddanie nieruchomości w wynajem. Jednocześnie wyłączone z definicji budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej są budynki mieszkalne. Zatem każdy budynek mieszkalny nawet jeśli znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, który przeznaczył go na wynajem w celach mieszkalnych jest wyłączony z definicji budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Nakreślony wyżej stan faktyczny wskazuje na fakt, iż budynek apart – hotelu jest niewątpliwie budynkiem mieszkalnym, ponieważ wszystkie lokale w nim służą celom mieszkalnym. Tej kwalifikacji nie uchybia fakt, że budynek ten jest jednocześnie w posiadaniu przedsiębiorcy, który uzyskuje przychody z jego wynajmu. Wprawdzie art. 5 w ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. postuluje się terminem budynków mieszkalnych „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”. Określenie to jednak wyraźnie odnosi się do tych budynków lub ich części, w których wykonywana jest działalność gospodarcza, a nie tych, które stanowią przedmiot wynajmu na cele mieszkalne.

Podsumowując, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż przedmiotowy budynek winien być opodatkowany stawką właściwą dla budynków mieszkalnych; pomieszczenia w nim są bowiem przeznaczone wyłącznie na cele mieszkalne. Jednocześnie budynek ten nie może być kwalifikowany jako związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, ponieważ treść art. 1a pkt 3 u.p.o.l. wprost wyłącza z definicji budynku związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej budynki mieszkalne, nie wprowadzając przy tym zastrzeżenia w odniesieniu do budynków mieszkalnych oddanych w wynajem lub każde inne odpłatne używanie.

Wobec powyższego przedmiotowy budynek apart – hotelu nie jest definiowany w świetle art. 1a pkt 3 u.p.o.l. jako budynek związany z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ zaś jest budynkiem mieszkalnym opodatkowany winien być stawką ustaloną na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a/ u.p.o.l.

Wnioskodawca mając świadomość odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oświadcza na podstawie art. 14b § 4 Ordynacji podatkowej, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Z poważaniem

Załączniki:

1. pełnomocnictwo dla
2. potwierdzenie uiszczenia opłaty w wys. 40 zł
3. potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (17zł)
4. kopia klasyfikacji z Urzędu Statystycznego w Łodzi
5. kopia decyzji I
6. kopia decyzji
7. wydruk KF